

• ГУМОРЕСКА

Переполох

ОДНОГО літнього дня в нашому місті зчинився переполох. Мабуть, так тут не переполошилися б навіть якби тієї спекотної пори небом посунули снігові хмари і вулицями закружляла хурделиця або у річці Кропив'янци, що вже перетворилася на струмок, який і жаба перестрибне, з'явилися крокодили...

Багаторічного керівника податкової інспекції Романа Борисовича Квіточку злапали за руку, коли той отримував хабара. І перевірили операцію не якесь зальотні зі столиці чи обласного центру правоохоронці. А місцеві працівники поліції під орудою начальника управління підполковника Вадима Сергійовича Хруща.

І не було такого, хто не коментував би цієї події. Чого тільки не плели злі язички...

– Чули? У Квіточки весь посуд із золота, ванна із золота, навіть унітаз на дачі – золотий...

– Брехня! Не із золота, а лише із срібла... Та й то не найвищої проби... – І все це наші грошки йому під сидницю...

– А чому його раніше не злапали? Коли і тарілки у нього були алюмінієві, а на дачі замість унітаза – перекосочений фанерний нужник під грушею... Квіточка ж тоді починав гребти під себе...

– А тепер яка у нього дача! Миська рада у гіршому приміщенні знаходиться...

– Може, тому і вирішили дати по руках?

– То хіба ж тільки в нього така "хатинка"?! – І в Баймаки – головного лікаря центральної лікарні – палац!

– Так він хоч лікує...
– Але ж будується не за зарплату...

– Печихвіст – наш землевпорядник – має шикарні хорони. Кажуть, у погріб із вином навіть ескалатор поставив... Як у метро...

– Бо з погребів не всі гості можуть самотужки вирачкувати... І підполковник Хрущ на тому ескалаторі не раз катався... То хіба він не знає, що на зарплату землевпорядника таке "метро" не спорудиш?

– Так, Печихвіст без хабара жодного папірця в руки не візьме!

– А в кого сьогодні руки не липкі?

– Важко сказати...

– Пожежники з перевіркою приїздять, не підмажеш – сто причин відключити електрострум знайдуть.

– Держпродспоживслужба – на поріг, конвертик із грошима – на стіл...

– Про дорожню поліцію – мовчок! У них жезл, як чарівна паличка фокусника...

– По якусь копійчану довідку йдеш – і то коробку цукерок несеш...

– Та навіть дитину в садочок без хабара не влаштуєш!

– Усі беруть...

– Усі... – Але злапали тільки Квіточку...

– Може, з кимось не поділився...

– Він що, перший день замужем? Не одні штани на цій посаді протер.

Знає, кому і скільки треба відстібнути...

– А може, Квіточка – це тільки квіточка, і незабаром усіх із липкими руками будуть мести величезною мітлою?..

– А сам Хрущ хіба святий?!

– Теж бере... І лівою, і правою, а

Отиски-самотиски

БУЯНИСТ.
ВРЕДАТОР.
ГАДУСНИК.
ЗАВГАН.

Олексій АУЛОВ.
м. Харків.

Запитаннячка

• Якщо майбутнє за нами, то де ж тоді наше минуле?

• Чому всяка робота закінчується, а недоробки – ніколи?

Караоке

Вертаються у владу небораки,
Яким давно на звалище пора,
Бо з'ясувалось: смітникові баки,
Куди їх закидали, – то діра.

Мал. Руслана ДОЛЖЕНЦЯ.

Народні усмішки

– А де це твій синок? Щось я давно його не бачила.
– Поїхав на заробітки.
– Куди?
– За кордон. У Швецію.
– А яка в нього освіта?
– Вища.
– А там визнають наш диплом?
– Так ми ж йому закордонний купили!

***

Суддя запитує свідка:

– Ви знаєте цю громадянку?
– Та щоб дуже, то ні. Ваша честь, я ж тільки двадцять років був її чоловіком...

***

У ресторані клієнт звертається до офіціанта:

– Що порекомендуєте на обід?
– Вибачте, але можу запропонувати тільки гуляш.
– Як же так? Ось у меню стільки смачних страв...
– Ще раз вибачте, але той список страв для збудження апетиту...

Мал. Анатолія МАГДИНИЧА.

Із записок пацієнта

• Покликання медиків – турбуватися про здоров'я людей, які ведуть нездоровий спосіб життя.
• Люди хворіли б менше, якби не було модних ліків.
• Час лікує рани і зістарює лікарів.
• Підбили підсумки хірургічної операції і виявилось, що чогось не вистачає...
• Цікаво, а Гіппократ зміг би упоратись з обов'язками дільничного лікаря?

Володимир ШЕСТАКОВ.
м. Кременчук.

Чи знаєте ви, що...

Інтернет було створено для економії часу людей.

Троїзми

✓ Мало знати собі ціну, треба ще й попитом користуватися.
✓ Боротися з лінощами краще всього лежачи.
✓ Чим менше люди думають, тим більше говорять.
✓ Дайте людині все, що їй забажається, і вона обов'язково захоче те, чого їй не хотіла.
✓ Зі збільшенням градусів тупіють навіть кути.
✓ Без своєї мети в житті доводиться працювати на тих, у кого вона є.
✓ Якщо бик рогатий, то це ще не значить, що корова розпусна.
✓ Відстань до кращих часів із кожним прожитим роком збільшується.
✓ Незамінних немає. Інакше не було б заступників.

Василь МОМОТЮК.
Чернівецька обл.

• АКТУАЛЬНО

Борис ОЛІЙНИК

НЕ КОПАЙТЕ ЯМУ...

Не копайте яму
Навіть сводні ніцїй,
А копаймо з нами
У степу криницю,

Щоб така утішна
Грала в ній водиця,
Аби й сам Всевишній
Забажав умитись.

Щоби не минали
Її звичу люди,
Щоб із душ змивала
Фарисейські блудні.

Бо вже так обклали
Одні одних брудом,
Що питання встало:
Чи ми й справді... люди?

Брату брат, їй-право,
Накопали стільки –
Ледь не півдержави
В ямі по маківки.

Та вже так старались
Глибше копанути,
Що врагам зосталось
Тільки загорнути.

Тож копаймо з нами
Чимскоріш криницю,
Аби й тим, у ямі,
Принести водиці,

Щоб полуда спала
І такі прозріли:
Не братам копали,
А собі – могили.

То вилазьте з ями,
Заки день в зіницях,
Та копаймо з нами
У степу криницю.

І покажем світу
Збратані судьбою,
Що ми ж такі діти
Матері одної!

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Педагогічний прийом

– СЬОГОДНІ ти поведеш його в дитячий садочок, – сказала дружина, – у мене вже терпіння не вистачає.

– Васильку, – покликав я чотирирічного сина, – збирайся в садочок.
– Н-не піду! – замажав руками і задригав ногами Василько.
– Ось бачиш, бери його і радуйся, – сказала дружина, – а я поспішаю на роботу.

Переконати у таких випадках впертого малюка неможливо. "Не буду ж я його вести з плачем і скандалом, вмовляннями чи обіцянками щось купити, як це робить дружина, – подумав я. – Треба застосувати якийсь педагогічний прийом". Ідея прийшла миттєво.

– Ти вже великий, – поважно сказав я синові, – і повинен мене зрозуміти. Ось дивися, я йду на роботу, мама також, твоя сестричка – в школу. Всі ходять на роботу. А в тебе робота – ходити в садочок. Тіль-

ки маленькі дітки, які не вміють ходити, вдома сидять. Чи, може, ти ще малесенький?

– Ні, я вже великий! – гордо відповів Василько.
– Тоді збирайся на свою роботу. Син трохи подумав і почав збиратися.

На подив дружини син щоранку охоче йшов зі своєю у дитячий садочок. Я пишався своїми педагогічними здібностями і розповідав про це знайомим. Через місяць син, прокинувшись вранці, потягнувся і запитав:

– Тату, я справно ходжу на роботу?

– Справно...

– То де моя зарплата? Чи ти думаєш, що я цілий місяць задушно працював?

Кость ВОЛИНЯКА.
Волинська обл.

Реклама. Оголошення

"Фірма "Ведмежі послуги" працює без вихідних!"
"Познайомлюся з молодію незаміжною жінкою, в якій з 20 липня по 15 серпня ц.р. буде гаряча вода".
"Виправимо прикус. Змінимо форму носа, розріз очей. Не фотошоп".
"Якісно і без помилекнаеберу будь-які тескти".

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

